

Markéta Bočková

Diskuze k textu: Lipovetski, Giles – Soumrak povinnosti

V textu mě zaujala především nejednoznačnost pojetí rodiny, rodičovství a dětství v moderní době a s ní spojené paradoxy.

1. V postmoralistní době je podle Lipovetského proklamováno manželství jako volnější svazek, který nemusí být trvalého charakteru, přesto někteří lidé stále zakládají právě pevné monogamní svazky. Páry tedy sice mají možnost brát rodinu jako „*pružné citové zařízení*“ (Lipovetski: 182), ale ne vždy ji využívají.

2. Vždy neplatí ani Lipovetského charakteristika: „*Typickým znakem doby není povinnost zplodit potomstvo a vstoupit do manželství, nýbrž individualistické právo na dítě třeba i mimo manželský svazek.*“ (Lipovetski: 181) Protože i v období „*individualistická autonomie*“ je výchova dětí stále viděna optikou tradiční rodiny ve složení matka, otec, děti, zatímco vznikající rodiny jiných typů (homosexuální páry, páry po přechodu, svobodné matky, svobodní otcové) jsou v právech na potomstvo omezovány či diskriminovány.

3. Právo na dítě označuje Lipovetski za výsostně individuální, přitom zároveň říká, že jakmile se dítě narodí, stává se „*hlavní zodpovědností dospělého, hlavním vektorem rozvrstvení povinností*“. (Lipovetski: 188)

Na závěr bych pro změnu dovedla do konce argumentaci Lipovetského v tématu povinné poslušnosti a vděčnosti dětí vůči rodičům. Podle L. jsou rodiče povinni se o děti starat, zároveň se však na problém můžeme podívat optikou po sobě jdoucích generací: vše co rodiče do svých dětí vloží (nebo o co je naopak ochudí) se totiž vrátí nejen rodičům samým, ale i dětem jejich dětí. Tedy místo povinného vděku směrem zpátky (k rodičům) je podle mého názoru důležitější ovlivnění příští generace.